

der blive en meget lysegul og maasse temmelig lyserød Farve at glæde sig ved. Disse Udtalelser i det særlige Syns Erklæring ere dog holdte i saa vage Udtryk, at jeg ikke ved, om man bør bygge nogen Forhaabning paa, at det skulde gaa med den milde hvide Farve og den fremdragne ældre Ornamentering. Jeg vilde have været noget gladere, hvis den højtærede Kultusminister havde i sin Mening om den Sag været lidt nærmere ved, hvad jeg f. Eks. og en hel Mængde Menneſter med mig mene, nemlig dette, at det er et berettiget Ønske fra Kirkegængerne i Maribo Kirke, som er kommet frem, og at man virkelig ikke havde traadt Kunst og Kunsthans for nær, om man havde indvilget i dette deres berettigede Ønske. Jeg vilde meget paaſkønne en Udtalelse fra den højtærede Kultusminister, om han i alt Fald i det hele og store respekterer, hvad jeg begyndte med at udtale i Dag, nemlig dette, at der ved Sftandsættelsen af vore gamle kirkelige Mindesmærker i Birkeligheden er to Hensyn at tage, nemlig et Hensyn til Arkæologers og Arkitekters Mening og dernæst et ikke ganske ringe Hensyn til de Menneſter, som bruge Kirken, og jeg vilde ønske, at en saadan eventuel Udtalelse fra den højtærede Kultusministers Side vilde blive støttet ved, at han i denne specielle Sag om Maribo Kirkes indre Udſtyrelse viste, at han imødekom Maribo Borgereſ efter min Formening berettigede Ønsker. Jeg skal for at give Blads for Landre, der muligvis ønske at udtale sig, ikke sige videre derom.

Maa jeg ikke — det er i en noget anden Sammenhæng og kommer ind paa et mere almindeligt Gebet end det, jeg hidtil har bevøget mig paa — da jeg nu engang har Ordet, udtale min Tilſlutning til adskillige af de Udtalelser, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Sage) kom med i Gaar, nemlig Udtalelser om vort Lands finansielle Stilling. Det skal kun være ganske faa Ord, men jeg ønsker her at udtale min Mening om den. Det synes efter de forskellige finansielle Oplysninger, det ærede Medlem fremdrog i Gaar — Ting, man i øvrigt til Dels kendte i Forvejen — at være paa Tide at tage i Betragtning, om man ikke skulde se at komme ind paa et større Besparelſeſyſtem, end man nu i en ikke lille Række Aar har været inde paa, om man ikke skulde prøve paa at faa saa meget som muligt Raad og Vejlighed til at ofre Penge paa de civile Budgetter paa de militære Budgetters Befosning. Der er blevet sagt — det har jeg i alt Fald hørt mange Gange — at de civile

Budgetter ere stegne i større Procentforhold end de militære Budgetter. Det Ræsonnement har en mere statistisk overbeviſende Gyde end almindelig overbeviſende Gyde; thi dersom f. Eks. de militære Budgetter ere stegne fra 1 Mill. til 2 Mill., saa bliver det ubetinget mere til Statskaſten, end om et civilt Budget var steget fra 100,000 til 200,000, nemlig akkurat 10 Gange saa meget. Jeg skal for øvrigt indſtrænke mig til disse overordentlig almindelige Bemærkninger og slutte med at sige, at vi trænge ſikkert til at komme længere og længere bort fra og ikke nærmere og nærmere til at erkende de Ords Sandhed: Danmark er et lidet fattigt Land.

H. Holm: Naar jeg har bedt om Ordet, saa er det for at henlede Opmærksomheden paa et Par Spørgsmaal, som angaa Finansloven. Det ene er det samme Spørgsmaal, som jeg tillod mig at fremdrage i Fjor under Finanslovens 2den Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Anvendelsen af Bevillingen til Husmandsrejſer. Jeg mener nu som dengang, at denne Bevilling har gjort ganske overdentlig Nytte og ogsaa i Fremtiden vil gøre det, men paa den anden Side er jeg bleven mere og mere klar over, at der klæber saadanne Mangler ved Anvendelsen deraf, at vi vistnok maa prøve at komme til en noget anden Ordning af denne Sag. Der antes først og fremmest over, at Pengene, som udbetales gennem Landboforeningerne, komme saa sent til vedkommende Husmænd, at de ikke kunne faa Lejlighed til at ordne sig til Rejſen paa en Tid, som falder bekvem for dem, som de skulle besøge. Jeg vil blot indſtyde, at jeg ikke nærer Tvivl om, at det er rigtigere, at Pengene uddeles gennem Landboforeningerne end gennem Ministeriet, fordi Landboforeningerne ſelvſølgelig have et større Perſonalkendſkab, end Ministeren kan have over for en saadan Uddeling. Man anter endvidere over, at Uddelingen er ſket temmelig sent, og at Pengene ere uddelte i saa forskellige Portioner, at medens man i nogle Amter har faaet Rejſeunderſtøttelſer paa 50 Kr., er der andre Amter, hvor Anſørgernes Tal har været meget stort, og hvor man derfor kun har uddelt 10—12 Kr. i Rejſeunderſtøttelſe. Det ſidſte er aabenbart et saa lille Beløb, at der meget vanskeligt vil kunne gøres en Rejſe, som vil kunne bringe noget Udbytte for saadanne 10—12 Kr. Jeg tror snarere, at der vil være Fare for, som det er blevet sagt i forskellige Gyde, at det frifter Folk til, i Ste-

det for at se sig om, som Meningen var,